

mit Partis Ændringsforslag i det andet Ting, og, hvis det ikke kan gennemføres, saa dog i hvert Fald at blive staaende ved den nuværende Sammensætning af Bestyrelserne for selvejende Kirker. Det øvrige i Lovforslaget har jeg ingen Indvendinger imod, idet jeg skal opsætte mine Bemærkninger om Provstiudvalgene til Omtalen af de følgende Lovforslag.

Det næste Lovforslag, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, er Forslaget til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde. Det forekommer mig ikke at være absolut rigtig, at man slaar Kirker og Kirkegaarde sammen i eet Lovforslag. Kirkegaardene angaar jo alle Beboerne i Sognet, og det forekommer mig derfor rigtigst, at Bestyrelsen af disse blev et rent kommunalt Anliggende, at de skiltes ud fra dette Lovforslag, og at Bestemmelserne om deres Vedligeholdelse og nye Kirkegaardes Anlæggelse blev henlagt til et særligt Lovforslag, saaledes at disse Anliggender alene kom til at paahvile Kommunerne. Angaaende selve Realiteterne i Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde skal jeg sige, at jeg ikke har store Indvendinger derimod. Der er naturligvis, naar der er Tale om Vedligeholdelse af Kirkerne, forskellige Hensyn at tage, ikke blot til den Brug, som de skal afgive til religiøse Formaal, idet de skal tjene som Gudshus for Menighedens Gudstjenester og kirkelige Handlinger, men der er ogsaa Hensyn at tage af arkitektonisk og arkæologisk Art; der er Hensyn at tage til den Plads, som Kirkerne indtager i hele det danske Landskab. Og det forekommer mig, at de Bestemmelser, som er foreslaaet i det foreliggende Forslag, i det hele taget er gode. De rent praktiske Bestemmelser, som er foreslaet, gaaende ud paa, at der skal tages tilbørligt Hensyn baade til den religiøse Brug, som Kirkerne skal være til, og til Kirkerne som arkitektoniske og arkæologiske Mindesmærker, samt at Kirkernes Bestyrelse — som jo i dette Tilfælde ogsaa er Menighedsraadet, hvad jeg altsaa ønsker ændret til, at man i hvert Fald opretholder den nuværende Ordning — skal vaage over, at Kirkebygningerne med Tilbehør og Omgivelser vedligeholdes fuldt forsvarligt o. s. v. og virke til, at navnlig Kirkebygningernes Indre og deres Tilbehør fyldestgør Fordringerne til Orden, Sømmelighed og Bekvemmelighed og paase, at der ikke sker Forandringer, som kan virke forstyrrende i de Hensyn, der skal tages, forekommer mig alle at være indlysende rigtige. Der er en lille Bemærkning, som jeg særlig glæder mig over, det er den i

§ 9, at der aabnes Adgang til at fjerne alle særlige Kirkestole i Kirkerne, saaledes at vi alle sammen staaer lige og er lige, naar vi kommer ind i dette Hus. Derimod er jeg ikke saa glad ved en Bestemmelse i § 10 om, at Mindesmærker, Mindetavler og andre Prydelser med Synets Godkendelse kan anbringes i Kirken. Jeg tror, vi skulde sørge for at holde den Slags Ting ude fra Kirken; der maa være andre Steder, hvor man kan anbringe Mindesmærker og Mindetavler for de Mænd og Kvinder, som man vil hædre eller paa anden Maade vise Opmærksomhed efter deres Død. Der er en lille Bemærkning i § 11, 3die Stykkes Slutning, om, at Menighedsraadet kan tage Beslutning om Ligning paa Menigheden af Beløb, som er nødvendige til Vedligeholdelse, Anskaffelse og Opstilling af Harmonium eller Orgel i Kirken. Det kan der tages Bestemmelse om paa et Menigheds-møde. Dertil vil jeg sige, at jeg savner en Bestemmelse om, hvorvidt det skal være en almindelig Flertalsbestemmelse, eller hvordan Beslutningen ellers skal træffes.

Saa er der i dette Forslag saavel som i andre Forslag Tale om Provstiudvalget og dets Virksomhed angaaende de økonomiske Forhold. Her blev det nu gjort gældende af den foregaaende Taler, det ærede 7de tingvalgte Medlem (Ejning), at disse Provstiudvalg kun var af praktisk, økonomisk Art; de skulde kun beskæftige sig med økonomiske Ting, og han kunde derfor ikke forstaa, hvorfor man var saa ivrig for at bekæmpe Oprettelsen af disse Provstiudvalg, da de jo ikke havde noget med Tendenser i Retning af en Kirkeforfatning at gøre. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem deri, men jeg kan være enig med ham i at gøre en skarp Adskillelse mellem de økonomiske Opgaver og de kirkelige Opgaver. Jeg ved af Erfaring, at man kan saa udmærket godt begynde med det økonomiske, men man kommer meget hurtigt og meget let over til noget helt andet, til det kirkelige, ja, det kristelige i egentligste Forstand. Vilhelm Beck har formet et Ord, som viser det; da han en Gang skulde give en ung Præst et Raad med Hensyn til, hvorledes Præsten skulde bære sig ad, naar han kom ind til Mennesker i Anledning af den private Sjelesorg og vilde tale med dem om rent kristelige Ting, sagde Vilhelm Beck til den unge Mand: De kan saa udmærket godt begynde med Grisen, naar blot De sørger for at ende med Jesus. Og saaledes kan man umaadelig godt i disse Provstiudvalg begynde med økonomiske Opgaver, men uden